

[Kr. Juul.]

som helst tvivl om, at han var mere kvalificeret end de fleste; men lov er lov, og lov skal holdes, selvom eksamenskravet — det er ministerens udtryk — er nok så tåbeligt.

Et andet eksempel drejer sig om en ung lærerinde med uddannelse fra en af vore frie lærerskoler plus et års kursus på statens gymnastikinstitut. Vedkommende lærerinde blev opfordret til at søge et embede ved en større skole, hvor der netop var brug for en lærerinde med en uddannelse som den, hun havde. Hun var eneste ansøger til embedet; men hendes ansøgning blev ganske simpelt af amtsskolekonsulenten lagt til side og embedet opslået påny. Den samme lærerinde blev opfordret til at søge igen, men gjorde det ikke, af naturlige grunde.

Jeg har endvidere her en sag, hvor en friskolelærer blev opfordret til at søge et embede i kommuneskolen i samme sogn. Amtsskolekonsulenten og skolerådet gav indstillingen deres anbefaling, men ministeriet sagde nej. Her fik sagen dog den udgang, at da skolekommissionen rejste herover og forhandlede med ministeren om sagen, så gav han sig og kaldede vedkommende.

Der kunne nævnes en række yderligere eksempler på, at enstemmige indstillinger er blevet afvist af ministeren. Det bebrejder jeg i og for sig ikke ministeren, hvis vore lovbestemmelser virkelig er så stive, at det er umuligt at gå udenom dem. Et enkelt af de eksempler, jeg har her, kunne i og for sig tyde på, at der også var andre hindringer end selve skolelovens bogstav, som dog indeholder en dispensationsbeføjelse for ministeren. Det drejer sig om en skole, hvor der var foretaget en indstilling af en ukvalificeret lærer. Også der fik man en forhandling med ministeren, men vedkommende minister — det var ikke den nuværende højtærede undervisningsminister, det var en anden — afviste indstillingen med den begrundelse, at han ville få et farligt spektakel med Danmarks Lærerforening.

Ja, man tager sig uvilkårlig til hovedet og spørger: Kan det da være muligt, at Danmarks Lærerforening modsætter sig klart udtalte ønsker fra en skolekreds om forhold, der angår den skole, den selv har ansvaret for, og hvor dens egne børns velfærd er det

problem, sagen drejer sig om? Man kunne også stille dette spørgsmål: Kan det være muligt, at Danmarks Lærerforening virker som en slags overregering, som selve folkestyrets minister bøjer sig for, selvom han derved tilsidesætter fuldt berettigede forældreønsker? Men hvadenten det nu er det ene eller det andet, så viser de eksempler, jeg har fremført her, med al ønskelig tydelighed, at det lovforslag, som her er til forhandling, er yderst påkrævet.

Det er naturligvis kedeligt, at det fra lærerforeningens side bliver betegnet som en uvenlig handling mod lærerforeningen; det havde været meget bedre for alle parter, om lovforslaget havde kunnet gennemføres i fuld forståelse. Jeg tror forøvrigt heller ikke, at det store flertal af folkeskolens lærere er enige i de synspunkter, der er kommet til orde dels gennem udtalelser fra lærerforeningens formand, dels i bladet „Folkeskolen“. Jeg har i hvert fald hørt helt andre toner fra lærere, der virker i folkeskolen i øjeblikket.

Jeg vil altså beklage, om den højtærede minister fastholder sin afvisning af dette lille, fuldt berettigede og stærkt påkrævede forslag. Der er jo ofte nok, og med fuld ret forøvrigt, anket over forældrenes manglende medvirken i skolens arbejde. Men hvordan kan man kalde på denne medvirken og så, så snart et sundt forældreinitiativ viser sig, feje det brutalt til side? Det er vist noget i retning af det, man kalder at blæse og have mel i munden, hr. minister — er det ikke?

Jeg var til et møde i min valgkreds forleden aften. Den første mand, jeg mødte, var et medlem af skolekommissionen, som spurgte: Hvordan er det da, I bærer jer ad derovre? Og så fik jeg et referat af deres skoleproblemer. De har et lærerindeembede, som ikke har været besat de sidste 4 år. De har gentagne gange indstillet en lærerinde, som de anser for at være fuldt kvalificeret; men der var 3 såkaldte kvalificerede ansøgere ved siden af, og så længe de var der, ville ministeren ikke kalde vedkommende. Nu ved den sidste indstilling fik skolekommissionen den besked fra ministeriet, at ministeriet ikke anså de 3 såkaldte kvalificeredes ansøgninger for at være trukket tilbage, og derfor måtte ministeriet afvise sagen. Så fremskaffede skolekom-